

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 28/11
Λουξεμβούργο, 31 Μαρτίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-407/09
Επιτροπή κατά Ελλάδα

Η Ελλάδα υποχρεώνεται να καταβάλει κατ' αποκοπή ποσό ύψους τριών εκατομμυρίων ευρώ, για εκπρόθεσμη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας σχετικά με την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων

Τα μέτρα που διευκολύνουν την αποζημίωση συνεισφέρουν στην πραγμάτωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων και στην προστασία της σωματικής ακεραιότητας των πολιτών της Ένωσης οι οποίοι μεταβαίνουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο

Σκοπός της οδηγίας για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων¹ είναι να θεσπίσει σύστημα συνεργασίας για τη διευκόλυνση της αποζημίωσης των θυμάτων εγκληματικών πράξεων σε υποθέσεις με διασυνοριακό χαρακτήρα. Στηρίζεται στη νομολογία του Δικαστηρίου, το οποίο κατά το παρελθόν έχει αποφανθεί² ότι, εφόσον το κοινοτικό δίκαιο διασφαλίζει την ελευθερία φυσικού προσώπου να μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος, η προστασία της ακεραιότητάς του κατά τον τρόπο ακριβώς που προστατεύονται οι ημεδαποί και όσοι διαμένουν σε αυτό συνιστά αναγκαία συνέπεια και συμπλήρωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας. Η οδηγία αυτή έπρεπε να μεταφερθεί από τα κράτη μέλη στην εθνική έννομη τάξη το αργότερο έως την 1η Ιουλίου 2005.

Η Επιτροπή άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου μια πρώτη προσφυγή κατά της Ελλάδας λόγω παραβάσεως σχετικής με παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο. Με πρώτη απόφαση που εξέδωσε το 2007³, το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι η Ελλάδα δεν είχε τηρήσει την προθεσμία για τη θέσπιση των αναγκαίων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων προς συμμόρφωσή της με την οδηγία.

Τον Οκτώβριο του 2009 η Επιτροπή, διαπιστώνοντας ότι η Ελλάδα εξακολουθούσε να μην έχει εκτελέσει τη δικαστική απόφαση του 2007, άσκησε τη δεύτερη προσφυγή λόγω παραβάσεως. Πρότεινε στο Δικαστήριο να υποχρεώσει την Ελλάδα στην καταβολή, αφενός, χρηματικής ποινής ύψους 72 532,80 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως (από την ημέρα εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση και μέχρις ότου εκτελεστεί η δικαστική απόφαση του 2007) και, αφετέρου, κατ' αποκοπή ποσού, το οποίο θα προκύψει από τον πολλαπλασιασμό του ημερήσιου ποσού των 10 512 ευρώ με τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την ημερομηνία εκδόσεως της δικαστικής αποφάσεως του 2007 έως την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση ή έως την ημερομηνία λήψης των αναγκαίων μέτρων εκτελέσεως, εφόσον αυτή επέλθει νωρίτερα.

Στις 18 Δεκεμβρίου 2009 δημοσιεύθηκε στην Ελλάδα νόμος⁴ ο οποίος, τόσο κατά το εν λόγω κράτος μέλος όσο και κατά την Επιτροπή, διασφαλίζει την πλήρη εκτέλεση της δικαστικής αποφάσεως του 2007.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι η κύρωση που συνίσταται στην καταβολή κατ' αποκοπή ποσού στηρίζεται στην αποτίμηση των συνεπειών της μη εκτελέσεως των υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους επί των συμφερόντων των ιδιωτών και επί του δημοσίου συμφέροντος, ιδίως όταν η παράβαση έχει συνεχιστεί επί μακρόν μετά την έκδοση της

¹ Οδηγία [2004/80/ΕΚ](#) του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων (ΕΕ L 261, σ. 15).

² Απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 1989, [186/87](#), Cowan.

³ Απόφαση της 18ης Ιουλίου 2007, [C-26/07](#), Επιτροπή κατά Ελλάδα.

⁴ Νόμος 3811/2009 (ΦΕΚ Α' 231/18.12.2009).

πρώτης δικαστικής απόφασης. Μολονότι η Συνθήκη⁵ δεν προσδιορίζει επακριβώς την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκτελεστεί μια δικαστική απόφαση, εντούτοις δεν αμφισβητείται ότι η εκτέλεση πρέπει να αρχίσει αμέσως και να περατωθεί το συντομότερο δυνατό.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι, για να αποφανθεί επί του αιτήματος επιβολής της υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπή ποσού, οφείλει να λάβει υπόψη όλες τις σχετικές με την προσαπτόμενη παράβαση περιστάσεις, ιδίως δε τη συμπεριφορά του κράτους μέλους, καθώς και τη διάρκεια και τη σοβαρότητα της παραβάσεως.

Έτσι, διαπιστώνει ότι οι ελληνικές αρχές απάντησαν με σημαντική καθυστέρηση τόσο στο έγγραφο οχλήσεως όσο και στην αιτιολογημένη γνώμη και ότι η διάρκεια της παραβάσεως, ήτοι το χρονικό διάστημα των 29 μηνών που παρήλθε –από την ημερομηνία εκδόσεως της πρώτης δικαστικής απόφασης έως τη δημοσίευση του νόμου με τον οποίο η εθνική νομοθεσία ευθυγραμμίστηκε προς την εν λόγω απόφαση– είναι μεγάλη. Επισημαίνει ακόμη ότι οι εσωτερικές δυσχέρειες τις οποίες επικαλέστηκε η Ελλάδα –ιδίως όσον αφορά τη νομοθετική διαδικασία και τη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών– δεν μπορούν να γίνουν δεκτές ως δικαιολογητικοί λόγοι.

Εξάλλου, το Δικαστήριο υπογραμμίζει τη σοβαρότητα της παραβάσεως, καθόσον θίγει την πραγμάτωση μιας θεμελιώδους ελευθερίας, ήτοι της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων εντός του ενιαίου χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά το πνεύμα της οδηγίας αυτής, η προστασία της σωματικής ακεραιότητας του πολίτη της Ένωσης ο οποίος μεταβαίνει από ένα κράτος μέλος σε άλλο συνιστά αναγκαία συνέπεια και συμπλήρωμα του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων. Επομένως, τα προβλεπόμενα από την εν λόγω οδηγία μέτρα για τη διευκόλυνση της αποζημιώσεως των θυμάτων εγκληματικών πράξεων συνεισφέρουν στην πραγμάτωση της ελευθερίας αυτής.

Το Δικαστήριο, αφενός, διαπιστώνει τελικά ότι η Ελλάδα έθεσε τέρμα στην προσαπτόμενη παράβαση. Αφετέρου, λαμβάνει υπόψη την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους, όπως προκύπτει από τα τελευταία οικονομικά στοιχεία που υποβλήθηκαν στην κρίση του.

Κατόπιν των σκέψεων αυτών, το Δικαστήριο καταδικάζει την Ελλάδα στην καταβολή κατ' αποκοπή ποσού τριών εκατομμυρίων ευρώ⁶ στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης» της Επιτροπής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως στρέφεται κατά κράτους μέλους το οποίο, κατά την Επιτροπή ή ένα άλλο κράτος μέλος, δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Σε περίπτωση που η Επιτροπή θεωρήσει ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη κοινοποίησεως μέτρων μεταφοράς στην Επιτροπή, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεώς της, να επιβάλει κυρώσεις και στο στάδιο της εκδόσεως της πρώτης απόφασης.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασης είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασης διατίθενται από το ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106

⁵ Άρθρο 228 ΕΚ, νυν άρθρο 260 ΣΛΕΕ.

⁶ Δεδομένου ότι η παράβαση συνεχίστηκε επί 29 μήνες, ήτοι 870 ημέρες (από τον Ιούλιο του 2007, οπότε εκδόθηκε η πρώτη δικαστική απόφαση, έως τον Δεκέμβριο του 2009, όταν δηλαδή η οδηγία μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη), και βάσει του ποσού το οποίο είχε αρχικώς προτείνει η Επιτροπή, η Ελλάδα θα όφειλε να καταβάλει στον προϋπολογισμό της Ένωσης ποσό περίπου 9, 15 εκατομμυρίων ευρώ.